

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ning i vort kulturliv, som også kan berettiggende store investeringer i teatrets bygninger og drift. Det er først tilfældet, når teatret kan virke i et aktivt, levende kulturmiljø som den første blandt ligemænd mellem teatrene i et samspil med kunstnere og kulturelle institutioner, der selv har gode arbejdsvilkår, og sammen med et stort og interesseret publikum over hele landet.

Med bred tilslutning i folketinget har de sidste årtiers kulturpolitik tilvejebragt mange af disse forudsætninger, og andre vil blive opfyldt i de kommende år. Der synes at være en ændring på vej bort fra et rent forbrugersyn på kulturgoderne, som må hilses med glæde og støttes, hvor det er nødvendigt. Her vil en stor del af den kulturpolitiske indsats gå ud på at bedre mulighederne for det enkelte menneskes egne kulturelle aktiviteter, f. eks. gennem amatørbevægelsen og andre foreningssammenhænge eller ved opslutning omkring kulturcentrenes, forsamlingshusenes og medborgerhusenes virksomhed. Jeg taler om en mangfoldighed af aktiviteter, der naturligvis også omfatter idrætslivet.

Det netop fremsatte forslag til en ændring af radiospredningsloven bl. a. med henblik på forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed skal i høj grad ses ud fra denne synsvinkel. Det samme gælder forslag til ændring af lov om musik, der lægger megen vægt på amatørmusikken og på den frivillige musikundervisning.

Disse og andre tilsvarende indsatser i de kommende år står ikke i modsætning til, men er tværtimod i tæt samklang med forslaget om at foretage omfattende bygningsarbejder for Det kgl. Teater. De medvirker alle sammen til at skabe den levende, folkelige grobund for teatrets virke. Det samme gælder en anden kulturpolitisk hovedtendens, nemlig den, der sigter på at give alle befolkningsgrupper i alle egne af landet rimelige muligheder for at modtage et alsidigt kulturtilbud.

Den styrkelse af Det kgl. Teater på en række områder, som nu planlægges, har netop i høj grad til formål at sætte teatret bedre i stand til at løse sin opgave i forhold til hele landets befolkning eller, som Det kgl. Teaters målsætningsudvalg udtrykte det, at give teatret »en fremtid som hele landets teater«.

Målsætningsudvalgets betænkning fra juni 1979 vil danne grundlag for planlægningen

af Det kgl. Teaters fremtid. Dette gælder målsætningen for teatrets drift, nemlig at fungere som nationalscene, som hele landets teater med et alsidigt repertoireudbud på det højest mulige kunstneriske niveau. Og det gælder forudsætningerne herfor, nemlig en helhedsløsning af de bygningsmæssige problemer, en rationalisering af den teknisk-administrative drift, en revision af personalernes ansættelsesvilkår med hensyn til prøvetider, arbejdstilrettelæggelse m. v. og en styrkelse af bevillingsniveauet for teatret. I disse henseender går forslaget ud på at gennemføre målsætningsudvalgets forslag, umiddelbart eller skridt for skridt.

Som der er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, måtte kulturministeriet på et tidligt tidspunkt afstå fra at gennemføre forslaget om en delt kommunal og statslig finansiering af teatrets drift, og dermed bortfaldt forudsætningen for den af udvalget foreslåede særlige organisation med en styrelse bestående bl. a. af repræsentanter for de tilskudsgivende myndigheder.

Også med hensyn til forudsætningerne for den bygningsmæssige helhedsløsning er der sket et skifte i forhold til målsætningsudvalgets udgangspunkt. Dette får dog efter min opfattelse ikke virkninger i forhold til en gennemførelse af udvalgets forslag med hensyn til teatrets virksomhed.

Udvalget baserede sine vurderinger af bygeplanerne på statsministerens udtalelse i åbningsredegørelsen til folketinget den 3. oktober 1978 om, at regeringen vil søge en løsning, der kan sikre Det kgl. Teaters fremtid til gavn for hele landet, og at løsningen bl. a. skal bygge på, at de tre kunstarter fortsat skal holdes samlet. En bygningsmæssig helhedsløsning har været det overordnede mål med den procedure, der gennem udvalgsbehandlinger og arkitektkonkurrencer har været fulgt i de seneste år. Det har hidtil været lagt til grund som en forudsætning, at løsningen skulle bestå i et samlet teaterkompleks ved Kgs. Nytorv, bestående af Gamle Scene og et nyt skuespilhus med intimszene, og opgaven har været at belyse mulighederne for en sådan løsning. Resultatet af den lange proces var, at vi fik et fremragende forslag i vinderprojektet, udarbejdet af arkitekterne Knud Holscher og Svend Axelsson, der placerer skuespilhuset i Charlottenborgkarreen på Stærkassens plads, medens værksteder,